

Arrest

nr. 197 233 van 22 december 2017
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 januari 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de terechtzitting van 17 november 2017 waarbij de verdere behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 7 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN VRECKOM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 12 augustus 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 22 januari 2014 wordt deze aanvraag door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) onontvankelijk

verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij op 4 april 2014 in kennis wordt gesteld.

1.3. Op 22 januari 2014 neemt de gemachtigde ten aanzien van de verzoekende partij eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep ingesteld tegen deze beslissing is gekend onder rolnummer 148 165.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

2.2. Op de terechtzitting van 17 november 2017 wijst de Raad erop dat uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat de verzoekende partij op 22 januari 2014 van ambtswege werd afgevoerd van de bevolkingsregisters en dat hierdoor een vermoeden van vertrek naar het buitenland behoudens tegenbewijs is ontstaan. De Raad wijst erop hij niet beschikt over enige informatie over de verblijfssituatie van de verzoekende partij die dateert van na 2014 en dat hiernaar werd gevraagd in de beschikking tot vaststelling van de terechtzitting van 26 oktober 2017.

De advocaat van verzoekende partij, die namens de dominus litis optreedt, stelt hierover geen nadere inlichtingen te kunnen verstrekken.

2.3. De Raad biedt de advocaat van verzoekende partij de gelegenheid om aan te tonen dat zij nog in België verblijft en stelt de verdere behandeling van de zaak uit naar de terechtzitting van 7 december 2017.

2.4. De raadvrouw van verzoekende partij deelt op de terechtzitting van 7 december 2017 mee sinds de zitting van 17 november 2017 geen verdere instructies te hebben ontvangen van de verzoekende partij en geen stukken te kunnen neerleggen als bewijs van haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht "*door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling*".

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het wettelijke vereiste belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641).

3.2. Zoals reeds werd aangegeven, blijkt uit de informatie die verwerende partij aan de Raad heeft bezorgd, dat verzoekende partij van ambtswege uit de wettelijke registers werd afgevoerd op 22 februari 2014. Krachtens artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat zij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Aangezien verzoekende partij met haar beroep de nietigverklaring beoogt van de beslissing die werd genomen naar aanleiding van haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op “(d)e in België verblijvende vreemdeling (...)”, is het bij de beoordeling van het actueel belang in hoofde van verzoekende partij essentieel om te weten of zij nog op het Belgisch grondgebied verblijft. Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt immers dat enkel de “in België verblijvende vreemdeling” een machtiging tot verblijf op grond van die bepaling kan aanvragen (RvS 5 juli 2016, nr. 235.343).

Indien dit niet langer het geval is, kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing haar geen enkel voordeel meer opleveren, aangezien zij niet langer voldoet aan één van de basisvoorwaarden voor het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van voormeld wetsartikel.

3.3. De Raad stelt vast niet te beschikken over enige informatie met betrekking tot de verblijfssituatie van de verzoekende partij op het Belgische grondgebied die dateert van na 2014.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang heeft bij de nietigverklaring (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

In dit kader werd in de beschikking van 26 oktober 2017 tot vaststelling van de terechtzitting het volgende meegedeeld aan de partijen:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging”.

Op deze vraag werd door verzoekende partij niet schriftelijk gereageerd.

Ter terechtzitting van 17 november 2017 stelt de advocaat van verzoekende partij, die namens de dominus litis optreedt, geen nadere inlichtingen te kunnen verstrekken over de aanwezigheid van verzoekende partij in België.

De Raad biedt de advocaat van verzoekende partij de gelegenheid om aan te tonen dat verzoekende partij nog in België verblijft en stelt de verdere behandeling van de zaak uit naar de terechtzitting van 7 december 2017.

3.4. De raadvrouw van verzoekende partij deelt op de terechtzitting van 7 december 2017 mee sinds de zitting van 17 november 2017 geen verdere instructies te hebben ontvangen van de verzoekende partij en verder geen stukken te kunnen neerleggen als bewijs van haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag voorts het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

In casu is er geen positief uitsluitel over de vraag of verzoekende partij nog aanwezig is in België daar de raadvrouw van verzoekende partij er niet in slaagt enig begin van bewijs, laat staan duidelijke inlichtingen aan te brengen, waaruit blijkt dat verzoekende partij heden nog in België verblijft.

3.5. Door geen klaarheid te scheppen inzake de elementen waarnaar werd gepeild in de beschikking van 26 oktober 2017 en aldus de rechter zijn medewerking te onthouden, wordt blijk gegeven van een gebrek aan voortdurende belangstelling voor en belang bij het ingediende beroep. De raadvrouw slaagt er niet in aan te tonen dat verzoekende partij zich heden nog in België bevindt.

Het feit dat de raadsvrouw van verzoekende partij ter terechtzitting verschijnt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep dienen te bestaan in hoofde van verzoekende partij.

Waar de Raad verder opmerkt dat de houding van de verzoekende partij niet getuigt van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de door haar gevoerde procedure, stelt de raadsvrouw van de verzoekende partij hierbij geen verder opmerkingen te hebben.

Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat het door de wet vereiste actueel belang niet is aangetoond.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk en wordt verworpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES